

Tilburg University

Voorwoord

Körver, Jacques

Published in:
Zul je met mij

Publication date:
2020

Document Version
Peer reviewed version

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Körver, J. (2020). Voorwoord. In G. Wolthaus Paauw (Ed.), *Zul je met mij: Foto-essay over liefdevol rouwen* (pp. 9). Paauw Fotografie.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Voorwoord

‘And, finally, this is what I need to say to you. There are things in your life that only you will see, stories that only you will hear. If you don’t tell them or write them down, if you don’t make the picture, these things will not be seen, these things will not be heard.’

Deze woorden van de Amerikaanse fotograaf Emmet Gowin houd ik regelmatig voor aan mijn collega-geestelijk verzorgers. Zij horen verhalen over hoe ingrijpende gebeurtenissen het leven van hun gesprekspartners ontregelen. Verhalen die niemand kent, verhalen van pure wanhoop en ontredde, maar ook van bewonderenswaardige veerkracht en geloof. Die verhalen verdienen een publiek, moeten verteld en gehoord worden. Geestelijk verzorgers reageren vaak aarzelend op dit verzoek, zelfs afwerend. Het is ook lastig. Het zijn immers intieme verhalen, verhalen die chaotisch kunnen zijn, zoekend, niet af. Het zijn verhalen die eerbied en ontvankelijkheid vragen. Niet de grote schijnwerper, eerder het strijklicht van de vroeg ochtend of de invallende avond dat de kleuren dieper en de contouren zachter maakt. Het zijn verhalen waarin je zelf betrokken of zelfs verstrikt kunt raken. Je bent niet alleen luisteraar. Je eigen leven is ook in het geding. En toch moeten deze verhalen worden verteld.

Gowin heeft dat in zijn werk ook gedaan. Aanvankelijk heeft hij intieme portretten van zijn vrouw Edith en van andere familieleden gemaakt. Soms vroeg ik me als kijker af: ‘Mag ik dit wel zien? Is dit niet te intiem?’ Gowins vaardigheid is om de beelden zo te maken dat je deelgenoot wordt van zijn leven, van zijn verhalen, zonder dat het gevoel van indringer-zijn ontstaat. Diezelfde intimiteit is te bespeuren in zijn latere beelden, van landschappen en van plekken die ingrijpend zijn veranderd door de mens of de natuur zelf.

Eenzelfde benadering bespeur ik in het werk van Gerdien Wolthaus Paauw. Ons contact bestaat – met langere tussenpozen – sinds haar afstudeeropdracht ‘Gevangen Verlangen’, tweeluiken met portretten van gedetineerde vrouwen en verbeeldingen van hun verlangen. Een belangrijke rode draad in haar werk is de wijze waarop je de innerlijke bewegingen van mensen kunt verbeelden. Een kijker moet meegenomen worden in die intimiteit zonder dat het banale symboliek wordt of al te emotionele dramatiek. Die kunst heeft iemand ooit ‘esthetische afstand’ genoemd. Dat Gerdien deze beheerst blijkt in dit belangrijke boek. Ze brengt een afscheid en een rouwproces in beeld, ervaringen die het leven van ieder van ons raken.

‘Zul je met mij’ is de titel. Het zijn de laatste woorden van haar moeder, maar ook de vraag van Jezus aan zijn leerlingen in de tuin van Getsemane: ‘Ik voel me dodelijk bedroefd; blijf hier met mij waken’. Een universele, tijdloze roep om nabij te zijn bij droefheid, afscheid en rouw. Om er steeds opnieuw over te vertellen - respectvol en ontvankelijk.

Sjaak Körver